

סימן כ"ג

ביאור בתוס' זר שאכל תרומה

[דף ל:] אמר אב"י זר שאכל תרומה לאב"י פטור ולר"ב חייב עיי"ש. והקש' תוס' אי רנבה"ק ס"ל כרבי דהזיד במעילה במיתה, אמאי תנא ר"ש האוכל חמץ של הקדש במועד י"א לא מעל ואמרי' מאן י"א רנבה"ק והא כיון דגלי רחמנא גבי הקדש דלא שייך קלבד"מ דאל"כ אין לך אדם שמועל בהקדש, וא"כ בפסח נמי דאיכא כרת ליחייב. וכ"ת היכא דגלי גלי א"כ וכו' עיי"ש ותי' דשאני שוגג דתרומה משום דתשלומין דידה כפרה ולא ממונא כדאמרינן אם רצה כהן למחול אינו יכול והקש' מהא דכהנת שנתערב ולדה בשל שפחתה וכו' אם אכלו תרומה אין משלמין קרן וחומש ואי הו' כפרה ליחייבו דהו' ספק איסורא; ותי' דודאי צריכין להפריש אבל אי"צ לתת לכהן, ולפי"ז הא דאין הכהן יכול למחול היינו הפרשה אבל לאחר שהפריש